

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U RIJECI
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Posl.br. P-395/2026-42

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Emi Brdovčak, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza BRITVIĆI d.o.o. u stečaju, Kukuljanovo, Kukuljanovo 352, OIB: 81470213495, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Kovačević, Koren i partneri d.o.o. Rijeka, Supilova 6/III, protiv tuženika DULCEDO d.o.o. Split, Trščanska 5 b, OIB: 60950933185, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Vukić, odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vukić i partneri d.o.o. Rijeka, N. Tesle 9/V-VI, radi utvrđenja, nakon održane javne glavne rasprave zaključene 21. travnja 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, 21. svibnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetan Ugovor o kupoprodaji ovjeren od javnog bilježnika Marije Grozdanić-Deklava pod brojem OV-12198/2022 15. studenog 2022. zaključen između tužitelja BRITVIĆI d.o.o. Kukuljanovo, Kukuljanovo 352, OIB: 81470213495, kao prodavatelja i tuženika DULCEDO d.o.o. Split, Trščanska 5b, OIB: 60950933185, kao kupca te se određuje u zemljišnim knjigama uspostava ranijeg zemljišno-knjižnog stanja u kakvo je bilo prije provedbe upisa vlasništva tuženika na način da se briše upis vlasništva tuženika uz istovremeni upis prava vlasništva u korist tužitelja i to na nekretninama :

- Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb i to:
  - k.č. br. 3274, oranica kamenjak u Štefanovcu površine 46 čhv,
  - k.č. br. 3275, oranica kamenjak u Štefanovcu površine 108 čhv,
  - k.č. br. 3626/2, šuma ober kuće u Štefanovcu površine 47 čhv,

upisane u zk. ul. 10015, k.o. Markuševac,

- k.č. br. 3277, oranica u Štefanovcu, površine 563 čhv upisana u zk. ul. 10016, k.o. Markuševac,
- k.č. br. 710, kuća u Zagrebu Dobranska br. 1 i dvorište, površine 106 m2 upisana u zk. ul. 2755, k.o. Trnje.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev u dijelu koji glasi:

„Određuje se u zemljišnim knjigama uspostava ranijeg zemljišno – knjižnog stanja u kakvo je bilo prije provedbe upisa vlasništva tuženika na način da se briše upis vlasništva tuženika uz istovremeni upis prava vlasništva u korist tužitelja i to na nekretninama:

- Općinskog suda Đakovu, zemljišnoknjižni odjel Đakovo i to k.č. br. 93/1 oranica Orišje površine 5318 m2., k.č. br. 94/1, oranica Orišje površine 7283 m2, obje upisane u zk.ul. 990, k.o. Piškorevci,
- Općinskog suda u Rijeci, Zemljišnoknjižni odjel Rijeka i to:

k.č. br. 5/91, pašnjak površine 150 m²,
k.č. br. 5/1238, pašnjak površine 91 m²,
k.č. br. 5/1239, pašnjak površine 588 m²,
k.č. br. 2045/2, šuma,
k.č. br. 2045/3, šuma površine 909 m²,
k.č. br. 2045/4, šuma površine 126 m²,
k.č. br. 2045/5, šuma površine 59 m²,
k.č. br. 2045/6, šuma površine 1100 m²,
k.č. br. 2050/1, pašnjak površine 10 m²,
k.č. br. 2050/2, pašnjak površine 2719 m²,
k.č. br. 2050/3, pašnjak površine 1 m²,
sve upisane u zk. ul 27. k.o. Srdoči,
k.č. br. 3792/1, njivica, livada površine 6094 m²,
k.č. br. 3793/1, bani, šuma površine 360 m²,
k.č. br. 3795/1, šuma površine 1604 m²,
k.č. br. 3796/1, šuma površine 2326 m²,
k.č. br. 3796/2, cesta površine 229 m²,
k.č. br. 3797/2, pašnjak površine 142 m²,
k.č. br. 3799/2, šuma površine 703 m²,
k.č. br. 3805, šuma površine 1362 m²,
k.č. br. 3806, šuma površine 2638 m²,
k.č. br. 3807, pašnjak površine 292 m²,
k.č. br. 3808, pašnjak površine 351 m²,
k.č. br. 3809/1, njivica šuma površine 1678 m²,
sve upisane u zk. ul. 3250 k.o. Kastav,
k.č. br. 3811/1, bani šuma površine 860 m²,
k.č. br. 4003, pašnjak površine 502 m²,
k.č. br. 4004, šuma površine 1404 m²,
k.č. br. 4005, šuma površine 2352 m²,
k.č. br. 4006, put površine 237 m²,
k.č. br. 4007, šuma površine 1579 m²,
sve upisane u zk. ul. 5985 Kastav,
k.č. br. 3995, pašnjak površine 435 m² upisana u zk. ul. 4365 k.o. Kastav,
k.č. br. 3994/1, škrlca šuma površine 1417 m² upisana u zk. ul. 5990 k.o. Kastav,
- te Općinskog suda u Velikoj Gorici, Zemljišnoknjižni odjel Velika Gorica i to
k.č. br. 4802, oranica, gorišnica površine 4802 m² upisana u zk. ul. 6190 k.o. Velika Gorica.“

III. Svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo kako je sa tuženikom zaključio Ugovor o kupoprodaji nekretnina ovjeren kod javnog bilježnika Marije Grozdanić-Dekleva pod brojem OV-12198/2022 od 15. studenog 2022., na način da je u članku 2. Ugovora određena cijena u iznosu od 9.310.704,35 kuna, a člankom 3. Ugovora tuženik kao kupac cijenu plaća izjavom o prijeboju sa potraživanjem kojeg ima prema tužitelju kao prodavatelju. Tužitelj je naveo da je Ugovor za tužitelja potpisao Goran Brašnić, kao ovlaštena osoba, bez da je o tome izvijestio druge dvije ovlaštene osobe za zastupanje i protivno

njihovoj volji. Goran Brašnić nije ni mogao prodati nekretnine u vlasništvu društva bez odluke skupštine, jer se ne radi o tekućem vođenju poslova koje bi spadalo u nadležnost uprave. O ovakvim poslovima odlučuje skupština društva, a ta je odluka u konkretnom slučaju izostala. Preostali članovi društva - Josip i Nikica Brašnić protivili bi se prodaji nekretnina društva tuženiku osobito zato jer za njih tuženik nije platio kupoprodajnu cijenu. Tužitelj je naveo i kako ne postoji dugovanje tužitelja prema tuženiku, a posebno ne u iznosu od 9.310.704,35 kuna. Na navedeno ukazuje činjenica prema kojoj je tuženik osnovan tek 29. listopada 2022., odnosno 15 dana prije sklapanja ugovora o kupoprodaji pa je jasno da se radi o prijevari ili o sklapanju štetnog ugovora za tužitelja jer je otuđeno niz vrijednih nekretnina bez naknade. Osim toga, iznos od 9.310.704,35 kuna predstavlja premali iznos za tolike vrijedne nekretnine pa se radi i o prekomjernom oštećenju, sve da i postoji potraživanje tuženika prema tužitelju. Tužitelj je posebno isticao da su otuđene nekretnine plaćene izjavom o prijeboju, ali ne postoji potraživanje tuženika prema tužitelju te se radi o fiktivnom ugovoru koji nema učinka među ugovornim stranama. U takvom ugovoru riječ je o neskladu između volje i očitovanja, a posljedica mu je ništetnost. Argumente za ništetnost ugovora tužitelj je pronašao i u nedopuštenoj pobudi. Naime, ugovor može biti ništetan ako je sklopljen iz nedopuštenih pobuda, a to su pobude protivne Ustavu, kogentnim pravilima, moralu društva. Čak i ako je nedopuštena pobuda utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor te je drugi ugovaratelj za to znao ili morao znati, ugovor će svejedno biti ništetan. U tom smislu tužitelj se pozivao na odredbu čl. 273. Zakona o obveznim odnosima te je isticao da je osnovna svrha i odlučujuća pobuda za sklapanje spornog Ugovora bilo prevariti ostale članove društva (istovremeno i članove uprave) koji nisu znali da je Goran Brašnić sklopio predmetni Ugovor, a posebno im nije poznato da postoji potraživanje njihovog društva prema tuženiku koji je osnovan 15 dana prije sklapanja Ugovora. Zbog navedenog, tužitelj je predložio da se predmetni Ugovor utvrdi ništetnim te je postavio i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev za poništenje spornog Ugovora. Zajedno s tužbom, tužitelj je predložio određivanje privremene mjere zabranom otuđenja i opterećenja predmetnih nekretnina.

2. Rješenjem ovog suda od 2. prosinca 2022. razdvojeno je raspravljanje po tužiteljevom prijedlogu za određivanje privremene mjere te je taj prijedlog odbijen rješenjem poslovni broj R1-126/22 od 9. prosinca 2022.

3. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbeni zahtjev u cijelosti. Naveo je kako je kupio nekretnine i platio cijenu prijebojem sa svojim potraživanjem. Obrazložio je kako je potraživanje prema tužitelju stekao temeljem Ugovora o ustupu tražbine od Gorana Brašnića, a što je uredno evidentirano i provedeno u poslovnim knjigama. Prema tuženikovim navodima ne postoji niti jedan razlog ništetnosti ili poboynosti predmetnog Ugovora. Predložio je da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Rješenjem ovog suda od 20. ožujka 2025. utvrđen je prekid postupka u ovoj pravnoj stvari jer je nad tužiteljem otvoren stečajni postupak. Potom je ovosudnim rješenjem poslovni broj P-730/2022-28 od 6. lipnja 2025. postupak nastavljen, a s obzirom na to da je nakon brisanja tužitelja iz sudskog registra, njegov pravni sljednik – Stečajna masa iza BRITVIĆI d.o.o. u stečaju, preuzeo postupak. Navedeno rješenje o nastavku postupka postalo je pravomoćno donošenjem odluke Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj PŽ-2668/2025-3 od 30. rujna 2025., kojim je odbijena kao neosnovana tuženikova žalba protiv rješenja o nastavku postupka.

5. Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju u spisu te u spis ovog suda poslovnji broj P-211/24 (koji se vodi po tužbi tužitelja Josipa i Nikice Brašnića protiv Groana Brašnića radi naknade štete koja im je prouzročena uslijed sklapanja spornog Ugovora o kupoprodaji i koji postupak je u prekidu na temelju rješenja ovog suda od 16. listopada 2024.). U postupku su saslušani svjedoci Josip Brašnić i Goran Brašnić te zastupnik po zakonu tuženika Slavko Parčina.

6. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka (čl. 8. Zakona o parničnom postupku – „Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22; dalje: ZPP), sud je utvrdio da je prvi postavljeni tužbeni zahtjev osnovan.

7. U ovoj pravnoj stvari nije sporno te proizlazi iz isprava u spisu da je tužitelj zastupan po Goranu Brašniću, dana 15. studenoga 2022. s ovdje tuženikom sklopio Ugovor o kupoprodaji nekretnina navedenih u izreci presude (stranica 13 do 15 spisa). Nesporo je da je Goran Brašnić jedan od trojice osnivača pravnog prednika tužitelja (čiji su osnivači još njegova braća, Josip i Goran Brašnić) te je u vrijeme sklapanja spornog Ugovora bio jedan od trojice zastupnika po zakonu društva. Sporno je, je li predmetni Ugovor o kupoprodaji ništetan pravni posao jer Goran Brašnić nije imao odobrenje skupštine društva tužitelja za sklapanje takvog Ugovora, je li ništetan zato jer se radi o štetnom Ugovoru za društvo. Sporno je, radi li se o fiktivnom Ugovoru jer nije postojalo potraživanje tuženika prema tužitelju koje bi bilo plaćeno prijebojem s kupoprodajnom cijenom. Konačno, sporno je radi li se o ništetnom Ugovoru zbog nedopuštene pobude zbog koje je taj Ugovor sklopljen. Podredno, sporno je je li predmetni Ugovor pobojan zbog svih prethodno navedenih razloga, a kakav zahtjev je tužitelj postavio u eventualnoj kumulaciji.

8. Iz provedenih dokaza utvrđene su slijedeće relevantne činjenice:

- da je tužitelj zastupan po tadašnjem članu uprave Goranu Brašniću prodao nekretnine društva tuženiku kako bi Goran Brašnić osigurao naplatu svoje tražbine za koju tvrdi da je postojala prema tužitelju. Da je osnovni razlog prodaje, tj. prijenosa prava vlasništva na nekretninama tužitelja na tuženika bila upravo zaštita interesa tadašnjeg člana uprave i člana društva tužitelja, Gorana Brašnića, proizlazi prije svega iz njegovog iskaza danog u ovom postupku i u postupku koji se vodio pred ovim sudom u predmetu poslovnji broj P-789/22, a kako to proizlazi iz zapisnika s ročišta održanog u tom postupku 20. ožujka 2025. (stranice 389 do 395 spisa). Naime, taj postupak se vodio po tužbi tužitelja BRITVIĆI NEKRETNINE d.o.o. u kojem društvu je Goran Brašnić također bio zastupnik po zakonu društva i član društva zajedno sa svojom braćom Josipom i Nikicom Brašnićem i u kojem je postupku predmet spora utvrđenje ništetnosti, odnosno poboynosti Ugovora o kupoprodaji nekretnine kojeg je u ime društva BRITVIĆI NEKRETNINE d.o.o. Goran Brašnić prodao društvu tuženika. Goran Brašnić, saslušan kao svjedok u ovoj pravnoj stvari na ročištu pred ovim sudom 21. travnja 2026., naveo je kako su okolnosti sklapanja ovdje spornog Ugovora o kupoprodaji istovjetne okolnostima sklapanja Ugovora u postupku koji se pred ovim sudom vodio pod poslovnim brojem P-789/22, odnosno da su razlozi sklapanja ovdje spornog Ugovora istovjetni razlozima sklapanja Ugovora o kupoprodaji koji je predmet postupka P-789/22. Iz zapisnika na stranicama 389 do 395 spisa proizlazi kako je Goran Brašnić u bitnom naveo da je došlo do svađe između njega i ostalih članova

društva (njegove braće, Josipa i Nikice Brašnića), da je dobio poziv za skupštinu društva s dnevnim redom koji je predviđao njegov opoziv s funkcije člana uprave društva i na kojoj je skupštini (koja je uslijedila neposredno nakon sklapanja Ugovora o kupoprodaji) on i smijenjen, da je zbog pozajmice tužitelju zamolio svog prijatelja Slavka Parčinu (zastupnik po zakonu tuženika) da otvori trgovačko društvo (tuženika) kako bi nekretnine u vlasništvu tužitelja prenio na njegovo (novoosnovano) društvo, a radi zaštite svojih interesa kako je to više puta tijekom svog iskaza ponovio. Ovdje se dodaje da se isti slijed događaja odnosi i na društvo BRITVIĆI d.o.o. (ovdje tužitelja), odnosno da je i u tom društvu Goran Brašnić opozvan s funkcije člana uprave nakon sklapanja ovdje spornog Ugovora o kupoprodaji, a što među strankama nije ni bilo sporno, a proizlazi i iz isprava u spisu (stranica 278 do 280 spisa).

- da je tuženik osnovan 22. listopada 2022., dakle, 20 dana prije sklapanja predmetnog Ugovora o kupoprodaji, a društvo je osnovano na zamolbu (prijedlog) Gorana Brašnića upravo zato da se na to društvo prenesu nekretnine tužitelja (o čemu su svjedočili Goran Brašnić i zastupnik po zakonu tuženika Slavko Parčina u postupku poslovni broj P-789/22 prema zapisnicima na stranicama 389 do 395 spisa),

- da su Goran Brašnić i Slavko Parčina dugogodišnji prijatelji i kumovi (o čemu su oboje svjedočili u predmetu P-789/22, prema zapisnicima na stranicama 389 do 395 spisa),

- da ostali članovi društva - Nikica i Josip Brašnić nisu dali suglasnost za prodaju predmetnih nekretnina ni prije niti nakon sklapanja Ugovora o kupoprodaji (što u suštini nije ni sporno, a proizlazi i iz iskaza Gorana Brašnića i iz iskaza Josipa Brašnića prema zapisnicima na stranicama 389 do 395 spisa).

9. Navedene okolnosti već same po sebi upućuju na postojanje nedopuštene pobude za sklapanje Ugovora o kupoprodaji od 15. studenoga 2022. na strani Gorana Brašnića kao (tadašnjeg) tužiteljevog zastupnika po zakonu. Otuđenje nekretnina koje su u vlasništvu društva radi ostvarenja vlastitih interesa člana društva i člana uprave društva predstavlja nedopuštenu pobudu za sklapanje takvog Ugovora. Navedeno predstavlja upravljanje imovinom društva kao da je vlastita imovina člana društva te u konkretnom slučaju takav Ugovor nije sklopljen u interesu društva i za njegovu dobrobit. Navedeno je potvrdio i sam Goran Brašnić ističući kako je sklapanje predmetnog Ugovora bilo u njegovom osobnom interesu te da je pobuda za sklapanje Ugovora bila spašavanje njegove vlastite imovine (pozajmice koje je davao društvu) jer bi u suprotnom imovina društva suštinski ostala na raspolaganju braći Gorana Brašnića kao članovima društva (Nikica i Josip Brašnić) i članovima uprave koji su ga opozvali s funkcije člana uprave društva i s kojima je (nesporno) u zavadi. Goran Brašnić je na opisani način raspolagao imovinom društva kao da je njegova vlastita imovina te se vodio isključivo vlastitim interesima, umjesto da se kao član uprave društva i član društva vodi interesima društva. Goran Brašnić nije ni ukazivao na postojanje interesa društva za sklapanje takvog Ugovora kojim su otuđene nekretnine društva. Postojanje interesa društva za sklapanjem takvog Ugovora ne proizlazi ni iz sadržaja samog Ugovora o kupoprodaji niti iz okolnosti sklapanja predmetnog pravnog posla.

10. Nadalje, provedeni dokazi upućuju i na zaključak o tome da je Slavko Parčina kao osnivač i zastupnik po zakonu tuženika znao, tj. morao znati za nedopuštenu pobudu, tj. nedopušteni motiv sklapanja Ugovora na strani tužitelja. U tom smislu prije svega se napominje da su Goran Brašnić i Slavko Parčina dugogodišnji prijatelji i kumovi pa je sud ocijenio neživotnim i nelogičnim dio iskaza Slavka Parčine (iz

postupka P-789/22) prema kojem on nije znao za sukob između braće Gorana, Nikice i Josipa Brašnića i suštinske razloge sklapanja kupoprodajnog Ugovora. Naime, neživotno je da bi netko otvorio trgovačko društvo kako bi pomogao prijatelju, a da pri tom nije upućen u to koji su razlozi zbog kojih prijatelj traži pomoć i da uz to, radi pomoći prijatelju kupi niz nekretnina velike vrijednosti u korist trgovačkog društva koje je tek osnovao bez da ima jasnih saznanja o tome zašto to radi. Ovo tim više što je i Slavko Parčina poduzetnik s iskustvom u poduzetničkim poslovima od preko 40 godina kako je sam iskazao, dakle, osoba s bogatim poslovnim i životnim iskustvom, što dodatno upućuje na zaključak o tome da ne bi lakomisljeno, tek na neobrazloženi zahtjev prijatelja osnovao trgovačko društvo, bez da pri tom traži dodatna objašnjenja o konkretnim razlozima zbog kojih se od njega traži osnivanje trgovačkog društva. Ovdje se dodaje da čak i da je tuženik zajedno s Goranom Brašnićem imao namjeru poslovati s tim nekretninama, uložiti u iste financijska sredstva i staviti ih u funkciju te čak i da je tuženik zaista ovdje pronašao (i) poslovnu priliku, navedeno ne znači da je osnovna pobuda za sklapanje Ugovora o kupoprodaji bila dopuštena i da tuženik za tu pobudu nije znao. Osim toga, zastupnik po zakonu tuženika je i sam iskazao kako je pobuda za sklapanje Ugovora o kupoprodaji bila pomoć prijatelju iz čega se zaključuje kako je on znao da je ta pobuda (motiv) bila zaštita interesa Gorana Brašnića i da sklapanje Ugovora o kupoprodaji nije bilo u interesu društva (tužitelja) već u osobnom interesu njegovog tadašnjeg zastupnika po zakonu i člana.

11. Prema odredbi čl. 273. st. 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/198, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23; dalje: ZOO), ako je nedopuštena pobuda bitno utjecala na odluku jednog ugovaratelja da sklopi ugovor i ako je to drugi ugovaratelj znao ili morao znati, ugovor će biti bez učinka. Odredba o nedopuštenosti činidbe primjenjuje se i na pobude za sklapanje ugovora (čl. 273. st. 4. ZOO-a). Nadalje, prema odredbi čl. 270. st. 1. ZOO-a, kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan. Iz navedenog proizlazi da je ugovor koji je sklopljen iz nedopuštene pobude ništetan. Da se radi o ništetnom ugovoru proizlazi i iz opće odredbe o ništetnosti ugovora iz čl. 322. st. 1. ZOO-a (ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo), a s obzirom na to da nedopuštenost pobude kod sklapanja ugovora čini ugovor protivnim moralu društva. Takvo pravno shvaćanje zauzeto je i u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske (primjerice Rev-955/2021-2 od 14. rujna 2021.).

12. U slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje (čl. 323. st. 1. ZOO-a). S obzirom na to da je tužitelj nesporno bio nositelj prava vlasništva na nekretninama prije sklapanja ništetnog Ugovora o kupoprodaji, on ima pravo zahtijevati uspostavu ranijeg zemljišnoknjižnog stanja, odnosno zahtijevati brisanje upisa tuženikovog prava vlasništva koje je upisano na temelju ništetnog Ugovora o kupoprodaji, uz istovremeni upis tužiteljevog prava vlasništva na tim nekretninama.

13. Slijedom svega navedenog, sud je prihvatio prvi postavljeni tužbeni zahtjev te je primjenom odredbe čl. 273. st. 2. i 4., čl. 270. st. 1., čl. 322. st. 1. ZOO-a te čl. 323.

st. 1. ZOO-a i čl. 150. Zakona o zemljišnim knjigama („Narodne novine“ broj 63/19, 128/22), presudio kao u točki I. izreke, a s obzirom na to da iz izvadaka iz zemljišnih knjiga u odnosu na nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Općinskog građanskog suda u Zagrebu, Zemljišnoknjižni odjel Zagreb, upisane u zk. ul. 10015, k.o. Markuševec, upisane u zk. ul. 10016, k.o. Markuševec i u zk. ul. 2755, k.o. Trnje (stranica 19, 26 i 28 spisa) proizlazi da je tuženik upisao pravo vlasništva na tim nekretninama na svoje ime.

14. U odnosu na preostale nekretnine koje su obuhvaćene tužbenim zahtjevom, ističe se da iz isprava u spisu (stranice 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25) ne proizlazi da je tuženik upisao pravo vlasništva na svoje ime, već je na tim nekretninama i dalje upisan tužitelj, tj. njegov prednik BRITVIĆ d.o.o., slijedom čega je tužiteljev zahtjev za uspostavu ranijeg zemljišno knjižnog stanja u odnosu na te nekretnine ocijenjen neosnovanim i odlučeno je kao u točki II. izreke presude.

15. Kako su relevantne činjenice u ovom postupku utvrđene iz provedenih personalnih dokaza i isprava u spisu, sud je ocijenio nepotrebnim provoditi dokaz vještačenjem po vještaku ekonomske struke kako je to predlagao tuženik. Navedeno zato jer okolnost je li postojao dug tužitelja prema Goranu Brašniću (koji je potom ustupljen tuženiku) i u kojem iznosu je bez utjecaja na činjenicu prema kojoj je sporni Ugovor sklopljen iz nedopuštene pobude (radi zaštite vlastitih interesa). Isto tako, sud nije ispitivao osnovanost ostalih razloga ništetnosti na koje je ukazivao tužitelj u tužbi jer ti razlozi ne bi doveli do drugačije odluke o tužbenom zahtjevu s obzirom na to da je utvrđeno postojanje jednog razloga ništetnosti Ugovora (nedopuštena pobuda).

16. O troškovima postupka sud je odlučio primjenom odredbe čl. 154. st. 4. ZPP-a Naime, tužitelj je u cijelosti uspio u odnosu na tužbeni zahtjev koji se tiče ništetnosti Ugovora, dok je u razmjerno neznatnom dijelu (u odnosu na 5 nekretnina od ukupno 39 nekretnina – zemljišno knjižnih čestica) njegov zahtjev radi uspostave ranije zemljišno knjižnog stanja prihvaćen. Dakle, u dijelu zahtjeva koji se tiče uspostave ranijeg zemljišno knjižnog stanja u pretežnom dijelu uspio je tuženik slijedom čega je sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka primijenio odredbu čl. 154. st. 4. ZPP-a i odlučio kao u točki III. izreke.

U Rijeci 21. svibnja 2026.

Sutkinja:
Ema Brdovčak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke su ovlaštene izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka presude odnosno od dana objave presude ako uredno pozvana stranka nije pristupila na ročište za objavu. Žalba se podnosi Trgovačkom sudu u Rijeci, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30888-6204a**

Kontrolni broj: **060cc-b9aac-d5c42**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=EMA BRDOVČAK, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.